

Diane Ensing: 'Tijn' Uitgeverij Boekscout.nl, Soest 2010. ISBN 9789460895531 (Zwangerschapsproblemen/1) zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Persoonlijk verhaal van Diane Ensing over twee van haar zwangerschappen waarbij het kindje dood ging in haar buik. Ontroerend klein boekje.

Over de schrijfster: Diane Ensing heeft met Marcel twee kinderen Pim en Luna. Ze schreef dit verhaal voor haar kinderen, opdat ze Tijn niet zouden vergeten, voor Marcel opdat hij haar beter zou begrijpen, voor Tijn zelf, maar ook voor anderen.

Korte beschrijving: In dit boekje beschrijft Diane Ensing hoe ze in 2005, toen zij en Marcel al ouders waren van Pim en Luna, graag nog een kindje wilde en zwanger raakte van Tijn. Alles lijkt goed te gaan tot Diane, als ze twintig weken zwanger is, bloed verliest en Tijn uiteindelijk in de baarmoeder gestorven blijkt te zijn. Ze beschrijft hoe hun wereld op hun kop staat en hoe ze aan kinderen en omgeving moeten gaan vertellen dat Tijn niet meer leeft. Diane moet bevallen en ze moeten samen besluiten nemen over Tijn wel of niet laten onderzoeken op afwijkingen, wel of geen begrafenis organiseren etc. Diane wordt daarna, in 2006, nog een keer zwanger en weer gaat het fout, nu bij 15 weken. Ze beschrijft waarom ze zich dit keer heeft laten curetteren en waarom Marcel en zij besloten hebben hun kinderwens niet meer in vervulling te laten gaan. In gedachten hebben zij vier kinderen.

Wat viel op: Hoe open en eerlijk Diane schrijft over haar pijn en verdriet. Dat kan een troost zijn voor andere echtparen die hetzelfde hebben meegemaakt.

Citaten: Pag. 11: "De meest waanzinnige gedachten gingen door me heen: Misschien moet je het straks nog eens proberen. Luna heeft thuis mijn buik met lotion ingesmeerd, daarom werkt het apparaat niet. Als er morgen een echo wordt gemaakt, komt het wel goed. Maar langzaam drong het een beetje tot mij door. Het gevoel van dat moment kan ik niet goed omschrijven. Het verlamdende gevoel, dat ik niets meer voor hem kon doen! Ik wilde voor zijn leven vechten, maar het leven had mij verraden. Daar stond ik met al mijn moederlijke oerkracht. Ik voelde mij zo bedrogen."

Pag. 17: 'Nu moesten we het bericht ook aan andere mensen om ons heen vertellen. Dat viel niet mee maar toch was het ook goed om te doen. Ik kon keer op keer mijn verhaal vertellen en het was fijn om de warme reacties te horen.'

Pag. 26: 'Tijn bleef steeds bij Luna. We hadden verteld dat Tijn nu een sterretje in de hemel is. Luna weerlegde dat elke keer met de woorden: "Hij is geen sterretje, maar hij zit in een sterretje. Want 's avonds komt hij bij mij op bezoek."

Pag. 31: 'De pijn en het verdriet blijven vaag op de achtergrond aanwezig. Soms hoeft er maar iets te gebeuren om ze weer duidelijk te voelen. Maar ze houden zich daarna weer vrij snel stil. In mijn hart hebben we vier kinderen en ik koester ze alle vier.'